

Yttrande från Verahill AB om betänkandet “Bodelning och betänketid - en effektivare process”

(Regeringens betänkande av utredningen SOU 2025:121 om en
mer effektiv bodelningsprocess)

Innehållsförteckning

1. Introduktion av Verahill AB.....	3
1.1 Vilka är vi?.....	3
1.2 Varför bör departementet tillvarata våra synpunkter?.....	3
2. Sammanfattning av yttrande.....	3
3. Utökade möjligheter till äktenskapsskillnad utan föregående betänketid.....	4
3.1 Övergripande.....	4
4. Bodelning måste påkallas senast tio år efter äktenskapsskillnad.....	5
4.1 Övergripande.....	5
4.2 Problematisering.....	5
5. Nya verktyg för bodelningsförrättare.....	5
5.1 Övergripande.....	5
5.2 Problematisering.....	6
6. Förskott av bodelningslott.....	6
6.1 Övergripande.....	6
6.2 Problematisering.....	6
7. Mellanbeslut.....	7
7.1 Övergripande.....	7
7.2 Problematisering.....	7
8. Särskild talan i bodelningsfrågan.....	7
8.1 Övergripande.....	7
8.2 Problematisering.....	8
9. En tidsgräns för bodelningsförrättningen.....	8
9.1 Övergripande.....	8
9.2 Problematisering.....	8
10. Vissa beslut av bodelningsförrättare ska kunna verkställas.....	9
10.1 Övergripande.....	9
10.2 Problematisering.....	10
11. Anslutningsklander.....	10
11.1 Övergripande.....	10
12. Förbättrad ersättningsgaranti.....	11
12.1 Övergripande.....	11
12.2 Problematisering.....	11
13. Tydligare kompetenskrav för bodelningsförrättare.....	12
13.1 Övergripande.....	12
13.2 Problematisering.....	12
14. Reglerna om boutredningsman och skiftesman.....	12
14.1 Övergripande.....	12
14.2 Problematisering.....	12
15. Avslutande ord.....	13

1. Introduktion av Verahill AB

1.1 Vilka är vi?

Verahill AB (nedan Verahill) omsatte drygt 150 miljoner kronor 2025 och sysselsätter 150 medarbetare runtom i landet varav majoriteten är jurister, vilket innebär att vi är Sveriges näst största och genom tiderna mest snabbväxande juristbyrå inom familjerättens område. Vår expertis ligger inom ekonomisk familjerätt, successionsrätt och familjerättsliga tvister. Vi arbetar för samförståndslösningar med ett särskilt fokus på barnets bästa som gör oss unika i branschen. Vi arbetar även såväl praktiskt som opinionsbildande i frågor kopplade till ekonomisk jämställdhet, särskilt i relation till våld i nära relationer och bodelningar. Verahills sätt att arbeta speglas av vårt högre syfte:

I livets alla skeden, i såväl svåra som ljusa stunder, bidrar vi med trygghet, vägledning och omtanke när det behövs som mest. Vi värnar om barnens bästa och tar ansvar för att göra juridiken mer jämställd, tillgänglig och långsiktigt hållbar - för individen, familjen och samhället. Vår drivkraft är att tillsammans göra skillnad, för våra kunder och deras framtid.

1.2 Varför bör departementet tillvarata våra synpunkter?

Vi har kontor på 19 platser i Sverige och finns tillgängliga genom samarbeten och partners som till exempel If, Skandia, Danske Bank m fl på ytterligare 41 orter från Kalix i norr till Trelleborg i söder. Våren 2024 lanserade vi, som första juridiska byrå, konceptet "medling i bodelning". Verahills jurister som dedikerat arbetar med medling har genomgått en specialistutbildning till medlare med särskilt fokus på konfliktväpning samtalsmetod. Med den nya tjänsten vill vi verka för fler samförståndslösningar kring bodelning i samband med separation. Under 2025 handlade Verahill över 700 bodelningsärenden.

Vi är övertygade om att vi genom vår samlade erfarenhet och expertis kan tillföra värde i lagstiftningsfrågor på familjerättens område generellt, och välkomnar möjligheten att få vara en samtalspartner och ett bollplank till Regeringskansliet i dessa viktiga frågor.

2. Sammanfattning av yttrande

Verahill ställer sig i huvudsak positivt till förslagen i betänkandet om en mer effektiv bodelningsprocess. Vi anser att utredningen innehåller flera nödvändiga moderniseringar av regelverket och att förslagen bidrar till en mer rättssäker, förutsebar och effektiv hantering av bodelningar. Särskilt välkomnas åtgärder som stärker skyddet mot ekonomiskt våld och minskar möjligheten för en part att förhålla eller motverka processen.

Verahill framhåller att bodelningsprocesser i dag ofta präglas av långa handläggningstider, otydlig praxis och stora skillnader i hur olika bodelningsförrättare arbetar. För att motverka detta behövs tydligare och mer enhetliga processer samt stärkta befogenheter för

bodelningsförrättaren. Det kommer att korta ned processerna avsevärt och samtidigt minska belastningen på domstolarna.

Verahill välkomnar förslaget om att införa en tidsgräns för att påkalla bodelning. Nuvarande ordning, där anspråk på bodelning kan göras gällande lång tid efter separationen, skapar rättsosäkerhet och kan i förlängningen nyttjas som ett verktyg för fortsatt utövande av ekonomiskt våld och kontroll. Samtidigt anser Verahill att den föreslagna tidsfristen om tio år är alltför lång och förespråkar istället en femårig tidsgräns. En kortare tidsfrist skulle bättre säkerställa tillgång till relevant dokumentation, minska konflikter och snabbare ge parterna ett ekonomiskt avslut efter separationen.

Verahill ställer sig även positivt till förslagen om att stärka bodelningsförrättarens verktyg, exempelvis möjligheten att förelägga vite och inhämta uppgifter från banker och myndigheter. Samtidigt anser Verahill att det finns behov av ytterligare åtgärder för att motverka obstruktion från en part, såsom möjligheten att fatta beslut utifrån tillgängliga uppgifter när en part vägrar lämna nödvändig information.

Flera andra förslag i utredningen välkomnas; bland annat möjligheten till mellanbeslut, införandet av en tidsgräns för bodelningsförrättningen, verkställbara bodelningsbeslut samt rätten till anslutningsklander. Dessa förändringar bedöms bidra till en mer effektiv process och minska risken för taktiska processåtgärder som fördröjer bodelningen. Samtidigt betonar Verahill att tidsfrister och nya regler måste kombineras med effektiva sanktionsmöjligheter och tydliga processuella ramar för att fungera i praktiken.

Slutligen efterlyser Verahill en mer ändamålsenlig ersättningsgaranti. Syftet är att säkerställa att även ekonomiskt svaga parter har möjlighet att genomföra en bodelning.

3. Utökade möjligheter till äktenskapsskillnad utan föregående betänketid

3.1 Övergripande

Verahill välkomnar en tydligare tidsgräns för påkallande av bodelning och tillstyrker utredningens förslag till fullo. Betänketiden bör, helt i enlighet med utredningens förslag, kvarstå utifrån ett barnrättsperspektiv. Verahill instämmer i utredarens bedömning avseende att barnets behov av att föräldrarna fattar genomtänkta beslut i separationen väger tyngre än intresset för parterna att få dom på äktenskapsskillnad innan föregående betänketid.

4. Bodelning måste påkallas senast tio år efter äktenskapsskillnad

4.1 Övergripande

Verahill välkomnar en lagstadgad tidsgräns för påkallande av bodelning. Nuvarande ordning med en nästintill obefintlig tidsgräns riskerar att urvattna rättssäkerheten för parterna samt öka risken för ekonomiskt våld och påverkan. Även risken för eftervåld ökar markant då en part kan påkalla bodelning långt efter separation i syfte att behålla kontrollen över den andra parten. Att inte begränsa tiden för att påkalla bodelning medför även administrativa svårigheter för den som ska författa en bodelningshandling, då svårigheter uppstår i att få fram värde per brydagen samt aktuella marknadsvärden på tillgångar och skulder som kanske inte längre finns kvar.

4.2 Problematisering

En tidsfrist om tio år kvarstår som en betydande riskfaktor, särskilt vad gäller den administrativa hanteringen och risken för ekonomiskt våld. Svårigheten att säkra relevant dokumentation och bevisning ökar exponentiellt över tid. För en bodelningsförrättare blir det efter ett decennium fortfarande utredningsmässigt svårt att fastställa tillgångarnas värde per brydagen och få till stånd en korrekt bouppteckning. Att få fram aktuella marknadsvärden på tillgångar och uppgifter om skulder som kanske inte längre existerar utgör idag en stor utmaning i de ärenden där det förflutit en längre tid. En femårig tidsgräns är en mer realistisk period inom vilken parter kan förväntas ha tillgång till nödvändiga bank- och skatteunderlag för en korrekt utredning av boet.

Ännu viktigare är skyddsaspekten. En tioårig tidsram tillåter en part att vidmakthålla kontroll och avsiktligt förlänga konflikten genom hotet om en framtida bodelning. Detta utgör en ökad risk för ekonomiskt våld. En tidsgräns om fem år är en mer proportionerlig avvägning som ger parterna trygghet och snabbare tvingar fram en nödvändig avveckling av det ekonomiska förhållandet. För parter med gemensamma barn bidrar en kortare tidsfrist till ett snabbt ekonomiskt avslut, vilket ofta är avgörande för att separationen ska kunna läggas åt sidan och fokus flyttas till barnens bästa och tillsammans blicka framåt.

Verahill välkomnar således att en tidsfrist införs men är av åsikten att den nya lagen bör stipulera en snävare tidsgräns om fem år och inte i enlighet med utredarens förslag om tio år.

5. Nya verktyg för bodelningsförrättare

5.1 Övergripande

Verahill välkomnar utredningens inriktning att stärka bodelningsförrättarens befogenheter, vilket inkluderar rätten att förelägga vite vid underlåtenhet att lämna uppgifter samt

möjligheten att hämta in nödvändiga uppgifter från banker, försäkringsbolag och Skatteverket utan hinder av sekretess. Trots dessa viktiga steg anser Verahill att förrättaren behöver ett ännu mer kraftfullt verktyg för att säkerställa en snabb och rättvis process.

Det är nödvändigt att förrättaren utrustas med verktyg som effektivt kan motverka parter som avsiktligt förhalar processen. Detta är avgörande då en långdragen process riskerar att tillåta en part att vidmakthålla kontroll och avsiktligt förlänga konflikten genom hotet om en framtida bodelning, vilket utgör en ökad risk för ekonomiskt våld.

5.2 Problematisering

Verahill anser vidare att bodelningsförrättarens befogenhet kring att förelägga part om vite bör utökas till att omfatta belopp baserat på svarandens ekonomiska förhållanden. Vitet ska bestämmas till ett belopp som kan antas förmå svaranden att följa föreläggandet. Beloppet bör baseras på en kombination av svarandens årliga nettoinkomst och dennes nettoförmögenhet.

Vidare föreslår Verahill införandet av en presumtionsregel: Om en part trots vite vägrar inkomma med uppgifter, ska förrättaren ges befogenhet att fastställa tillgångens värde utifrån den ekonomiskt svagare partens uppgifter eller på annat sätt som är till nackdel för den obstruerande parten. Detta eliminerar incitamentet att undanhålla information. Bodelningsförrättaren har i och med detta en utredningsskyldighet avseende vilka underlag som presenteras samt vilka underlag som behöver inhämtas. Samtidigt måste partens yrkande styrkas med faktiska underlag, något även bodelningsförrättaren genom verktygen specificerade under rubrik 5.1 ovan kommer ha utökad möjlighet till att inhämta.

6. Förskott av bodelningslott

6.1 Övergripande

Verahill välkomnar en förändring i bodelningsreglerna och finansiering av bodelningsförrättarens kostnader, för att med detta motverka ekonomiskt våld och inlåsnings effekter för den ekonomiskt svagare parten. Verahill tillstyrker således att bodelningsförrättaren ges befogenhet att fatta beslut om förskott av bodelningslott.

6.2 Problematisering

Verahill ser en utmaning i otydliga regler kring storleken av beloppet, tillgängligheten av likvida medel och vad dessa exakt ska finansiera. Det är av vikt att lagstiftaren tydliggör vilka krav som ställs för att bodelningsförrättaren ska kunna fatta ett beslut om förskott. Ett förskott av bodelningslott torde dock behöva föregås av en bouppteckning för att klargöra vilka likvida medel som finns hos respektive part. De verktyg som beskrivs under rubrik 5 skapar goda förutsättningar för att upprätta en någorlunda fullständig och rättvisande

bouppteckning. Verahill ser en utmaning i att besluta om alltför stora förskott avseende bodelningslotten med risk för behov av justeringar och återbetalningar när bodelningsbeslut har fattats. Verahill anser att förskott av bodelningslott i huvudsak ska användas till bodelningsförrättarens kostnader, samt i vissa fall till godtagbara levnadskostnader för den ekonomiskt svagare parten, till exempel hyreskostnader, kostnader för mat etc.

Inom ramen för de ärenden Verahill handlägger noteras en återkommande problematik där den ekonomiskt svagare parten drabbas oskäligt hårt. Om den andra parten motsätter sig att betala sin del av förrättningskostnaderna, leder det ofta till att den svagare partens hela likviditet går åt till att finansiera processen. Dessa situationer resulterar i att den svagare parten tvingas leva på existensminimum under bodelningsprocessen, medan en obstruerande part, mer eller mindre, kan fortsätta leva med samma höga standard som tidigare.

7. Mellanbeslut

7.1 Övergripande

Verahill välkomnar förslaget att bodelningsförrättaren ska kunna fatta ett mellanbeslut över en av flera omständigheter som är av omedelbar betydelse för bodelningen eller över hur en viss uppkommen fråga ska bedömas.

7.2 Problematisering

Verahill motsätter sig förslaget att bodelningsförrättaren ensidigt ska avgöra om ett mellanbeslut får klandras omedelbart. Om förrättaren nekar direkt klander i en central fråga riskerar hela processen att genomföras utifrån en felaktig premis. Detta innebär att betydande ekonomiska resurser och tid kan gå förlorade om tingsrätten senare gör en annan bedömning. Klandertalan bör därför kunna väckas direkt vid mellanbeslut.

8. Särskild talan i bodelningsfrågan

8.1 Övergripande

Verahill anser, likt utredaren, att en begränsning i möjligheten att föra särskild talan i domstol minskar risken att en sådan talan används illojalt av en part att i syfte att fördröja och fördyra bodelningsprocessen. Istället för att en part fritt kan lyfta ut en fråga till domstol, blir instansordningen mer konsekvent. Bodelningsförrättaren prövar frågan och beslutet kan därefter klandras till domstol. En begränsning av särskild talan hindrar onödiga processer i domstol, då en part annars skulle kunna tvinga fram en separat domstolsprocess trots att bodelningsförrättaren redan hanterar frågan.

8.2 Problematisering

Verahill anser att det dock förekommer vissa problem avseende att ta bort möjligheten till särskild talan i bodelning. Att väcka en särskild talan i domstol kan i vissa fall ha fördelar för den enskilda parten, då en domstolsprövning kan förutsättas vara mer ingående och erbjuda bättre möjligheter till bevisupptagning, än processen hos bodelningsförrättaren.

Vidare anser Verahill att det föreslagna dispositiva rättegångshindret innebär risker för en make som saknar juridiskt ombud. Om en sådan part blir svarande i en stämningsansökan rörande en bodelningsfråga finns en risk att denne inte känner till skyldigheten att invända mot domstolens behörighet. Maken riskerar därmed att låsas fast i en domstolsprocess som denne varken har ekonomiska resurser för eller strategiskt gynnas av. I förlängningen förlorar parten den trygghet det innebär att låta en bodelningsförrättare hantera frågan.

Om en talan väcks i domstol innan förrättaren förordnas, anser utredaren att domstolen ska pröva den specifika frågan. Därefter förordnas en bodelningsförrättare för att hantera resten av boet. Verahill menar att en sådan situation medför samma problematik som vid nuvarande ordning, en förändring som leder till situationer som utredaren i stort vill få bort, det vill säga långa och utdragna processer.

9. En tidsgräns för bodelningsförrättningen

9.1 Övergripande

Verahill välkomnar en tidsgräns för processen hos bodelningsförrättaren då en sådan skulle kunna säkerställa att lagens krav på bodelning vid äktenskapsskillnad efterlevs. En tidsgräns skulle dessutom ge bodelningsförrättaren ett incitament att handlägga bodelningen effektivt och utan onödigt dröjsmål, samt att förrättaren kan kräva att makarna deltar aktivt utan att förhålla eller hindra bodelningen. Tidsgränsen kan bidra till en mer målinriktad handläggning och fungera som en utgångspunkt för parterna och förrättaren om när bodelningen senast förväntas vara klar. Dessutom skulle en reglerad tidsgräns uppfylla en önskvärd verkan att en part som blivit utsatt av våld av en tidigare make snabbt blir ekonomiskt självständig i förhållande till den våldsamma parten. Det skulle på så sätt leda till att våldsutsatta kvinnor kan lämna förhållandet och leva ett liv fritt från våld efter makarnas skilsmässa. Det finns således flertalet anledningar till att en lagstadgad tidsgräns för bodelningen skulle vara berättigad.

9.2 Problematisering

Det krävs emellertid kompletterande åtgärder för att en tidsgräns ska fungera effektivt och faktiskt gynna den ekonomiskt svagare maken i praktiken. Att införa en tidsgräns för bodelning utan att vidta andra åtgärder som möjliggör att bodelningen kan slutföras på ett fullgott underlag inom tidsfristen kan resultera i ännu ett verktyg för en ekonomiskt starkare make att utöva ekonomiskt våld. Om en make underlåter att fullgöra sin redovisningsplikt

inom ramen för tidsgränsen skulle denne kunna framtvunga en bodelning på ett ofullständigt underlag. Om så är fallet hjälper inte en tidsfrist. Det krävs möjligheter för att kunna genomföra en rättvis bodelning inom tidsfristen eller verkningfulla rättsföljder om tidsgränsen passeras. Att bodelningsförrättaren skulle åläggas att ange skäl för den utdragna handläggningen eller begära anstånd för att slutföra bodelningen är visserligen en nödvändig rättsföljd i det fall när förrättaren är den som orsakat att förrättningen dragit ut på tiden. Om det är en part som fördröjt processen krävs andra åtgärder för att en tidsgräns ska verka ändamålsenligt och effektivt. Det krävs mer ingripande åtgärder mot den obstruerande parten redan innan tidsgränsen har passerats.

Verahill anser att tingsrätten bör ta större ansvar och därmed ges möjlighet till insyn och information om förlängning av den lagstadgade tidsfristen. Om tingsrätten avskiljer sig från målet kommer incitamentet om nio månaders tidsfrist vara verkningslös. Det behöver således kombineras med rapportering eller beviljande av mer tid för handläggning från tingsrättens sida, på bodelningsförrättarens ansökan om utökad tid för förrättningen.

Med införandet av en niomånadersfrist sätts än högre krav på kompetens samt tidsmässigt utrymme hos bodelningsförrättaren att handlägga och besluta i bodelningen på ett korrekt och effektivt sätt. Därigenom motverkas den nuvarande problematiken med oskäligt utdragna processer som grundar sig i bodelningsförrättarens begränsade tidsutrymme.

Mot denna bakgrund anser Verahill att den föreslagna tidsgränsen utgör ett steg i rätt riktning, men att dess effektivitet är beroende av att den kombineras med ytterligare åtgärder som stärker bodelningsförrättarens möjligheter att motverka obstruktion och säkerställa att bodelningen kan genomföras på ett rättssäkert och ändamålsenligt sätt. Att domstolen håller kvar målet är också en viktig åtgärd.

10. Vissa beslut av bodelningsförrättare ska kunna verkställas

10.1 Övergripande

Verahill välkomnar förslaget om att bodelningsbeslutet ska utgöra en exekutionstitel. Idag krävs först en process i domstol för fastställelse och därefter en process hos Kronofogdemyndigheten. Att möjliggöra verkställande av bodelningsbeslut utan föregående fastställsetalan motverkar utdragna processer med ökad risk för ekonomiskt våld och en segmenterad tvist mellan parterna. Det kan även möjliggöra fler processekonomiska fördelar. En justering i lagen som leder till verkställbara bodelningsbeslut förhindrar också att en part förhalar betalning av bodelningslikvid efter att beslutet är fattat. För att ovan justering i lagen ska vara möjlig krävs ett förtydligande kring kravet på bodelningsförrättarens utformning av beslutet, särskilt då verkställande kräver att beslutet innefattar en förpliktelse (ex. utgivande av betalning eller lös egendom). Beslutet kan emellertid inte innefatta förpliktelser som är villkorade av annan prestation eller händelse (till exempel rätt att befrias från ansvar för skuld till bank m.m.).

Verahill delar utredningens förslag om att i lag förtydliga vad en bodelningshandling ska innehålla i övrigt (jfr nuvarande ordning som enbart ställer krav på skriftlighet och undertecknande).

Verahill anser vidare att bodelningsförrättaren, vilket framgår av utredningen, ska vara behörig att godkänna en, mellan parterna beslutad, överenskommelse för att på så sätt ge den status som exekutionstitel. En sådan reglering menar Verahill är positiv ur ett kostnadseffektivt perspektiv då det minskar behovet av en eventuell senare fullgörelsetalan. Bodelningsförrättaren är därtill redan insatt i omständigheterna, till skillnad från domstolen vid en ytterligare process om fastställelse eller fullgörelse. Denna ordning kräver dock att båda parter begär det, alternativt att det begärs av en make och den andre samtycker.

10.2 Problematisering

Verahill anser att utredningens överväganden rörande risken för betalningsanmärkningar är genomtänkta och tydliga. Utredaren belyser problematiken med att ett verkställighetsärende kan utnyttjas illojalt av en make, men ett bodelningsbeslut vilar på saklig grund och är därmed berättigat att verkställas om en part finner det nödvändigt. I detta sammanhang blir bodelningsförrättarens kompetens och bodelningshandlingens kvalitet avgörande. Verahill delar utredarens bedömning att dessa risker inte väger tyngre än de fördelar som redogörs för under avsnitt 10.1.

11. Anslutningsklander

11.1 Övergripande

Verahill tillstyrker utredningens förslag till fullo om att införa en rätt till anslutningsklander. Naturligtvis ska den rätten inte inskränka en parts möjlighet att väcka talan inom den ordinära klanderfristen. Syftet med utredningens uppdrag är tydligt. Bodelningsprocessen ska vara välfungerande, effektiv och rättssäker. Genom att införa en rätt till anslutningsklander minskar osäkerheten för parterna under den ordinarie klanderfristen. Det ger en jämnare balans mellan parterna vid en klanderprocess i domstol, och bör bidra till att färre parter klandrar bodelningar för säkerhets skull. Totalt sett bör ordningen bli mer rättssäker och välfungerande. Samtidigt är effektiviteten viktig. Även om antalet klanderprocesser kan förväntas minska, kan omfattningen av de klanderprocesser som når domstol bli större än i dag. Det kan medföra att handläggningstiden blir längre. Vid bedömningen av hur lång fristen för anslutningsklander ska vara, bör intresset av effektivitet ges stor betydelse. Samtidigt får inte fristen sättas så kort att rättssäkerheten riskerar att påverkas negativt. Verahill anser därmed att fristen för klander respektive anslutningsklander bör sättas till tre veckor.

12. Förbättrad ersättningsgaranti

12.1 Övergripande

Verahill delar utredningens bedömning att dagens ersättningsgaranti spelat ut sin rätt sett till att bodelningar blir allt mer omfattande med mer komplexa frågeställningar, däribland hanteringen av utländska tillgångar i bodelningar. Syftet med en ersättningsgaranti är att möjliggöra att fler ska kunna utöva sin rätt att påkalla bodelning enligt äktenskapsbalken. Då möjlighet till ersättning via rättshjälp är begränsad till en eventuell senare klanderprocess i domstol, kan låginkomsttagare ha stora utmaningar i att ha råd att driva igenom en bodelningsprocess hos en bodelningsförrättare. Utredaren föreslår en höjning från fem till tio timmars arbete i ersättningsgaranti. Verahill välkomnar en höjning men anser att tio timmar inte är tillräckligt.

12.2 Problematisering

Bestämmelsen syftar till att komma till rätta med de fall där det föreligger en snedfördelning av makarnas förmögenhetsförhållanden. Detta syfte vill utredningen bevara och förstärka genom att höja ersättningen. Garantin utgår idag endast för fem timmars arbete. Att garantin har denna begränsning har motiverats med att bodelningsförrättaren bör kunna slutföra bodelningen inom denna tid, om det saknas tillgångar i boet. Om det däremot finns tillgångar, anses förrättaren ha möjlighet att ta risken att arbeta vidare i ärendet, utan att behöva kräva förskott. Detta antagande speglar inte hur det ser ut i praktiken.

Ersättningsgaranti beviljas idag av domstol om det är skäligt med hänsyn till rättssökandes ekonomiska och personliga förhållanden samt omständigheterna i övrigt. För att ersättning ska utgå krävs att den make som beviljats garantin har en andel i boet som efter avdrag för skulder är värd mindre än 100 000 kronor. Det krävs även att maken inte kan betala den ersättning som garantin täcker, för att denne inte har realiserbara tillgångar till motsvarande värde. Verahill ser stora utmaningar i utredarens förslag om att ersättningsgarantin endast höjs till tio timmar. Höjningen är förvisso en fördubbling av den nuvarande ersättningsgarantin, men för att en bodelningsförrättare de facto ska kunna ta bodelningen i mål så räcker som huvudregel inte tio betalda timmar för en av parterna. Verahill tolkar även utredaren som att den nuvarande ordningen om att bodelningen inte får beräknas landa i en hög nettolikvid ska kvarstå som krav för beviljad ersättningsgaranti. Verahill anser att även detta medför stora utmaningar för den part som inte har ekonomisk möjlighet att driva igenom en bodelning. Om ersättningsgarantin ska fungera i symbios med förskott på bodelningslott (se p.6 ovan), måste lagstiftaren se över de uppställda kraven för att en part ska kunna erhålla ersättningsgarantin. Att höja inkomsttaket till sju pbb är inte tillräckligt. Jämte det anser Verahill att även gränsen för möjlig nettolikvid bör höjas.

13. Tydligare kompetenskrav för bodelningsförrättare

13.1 Övergripande

Verahill ställer sig positiv till en skärpning av kompetenskravet för bodelningsförrättare. I dagsläget förordnas alltför många bodelningsförrättare utan relevant erfarenhet av familjejuridiken. För att garantera en hög juridisk kompetens och förmåga att hantera avvägningar avseende bodelningsfrågor krävs gedigen erfarenhet inom bodelningar.

13.2 Problematisering

Utredningens förslag innebär att advokater, biträdande jurister samt jurister med domarbehörighet ska kunna förordnas som bodelningsförrättare. Med domarbehörighet menas de som har rätt utbildning för att inleda en bana i domstol via tingstjänstgöring, nämligen en jur. kand eller en juristexamen. Verahill anser att det är av vikt att bedöma en förrättares kompetens på rätt grunder och inte enbart på utbildning. För att förordnas som bodelningsförrättare bör det krävas att man kan uppvisa erfarenhet av bodelningar och de anknytande processuella frågorna. Enbart en anställning på en advokatbyrå medför inte att kompetensen finns hos advokaten eller juristen. Utökade verktyg för bodelningsförrättaren innebär vidare än större krav på rätt kompetens och relevant erfarenhet.

14. Reglerna om boutredningsman och skiftesman

14.1 Övergripande

Verahill ställer sig positiv till att även reglerna om boutredningsman och skiftesman förändras och uppdateras i enlighet med utredningens förslag.

14.2 Problematisering

Verahill anser att det bör övervägas en tidsfrist även för handläggningen hos boutredningsmän och skiftesmän för att effektivisera processen. Precis som utredningen gör gällande behöver fristen i de fall vara längre än för processen hos bodelningsförrättare. Verahill föreslår en tidsfrist om 24 månader.

15. Avslutande ord

Verahill tackar härmed för möjligheten att få lämna synpunkter i remissförfarandet. Vi presenterar och fördjupar gärna våra ståndpunkter ytterligare vid ett möte med Regeringskansliet efter avslutad remiss. Vi står naturligtvis även till förfogande för att besvara eventuella följdfrågor från Justitiedepartementet med anledning av vårt yttrande.

2026-04-22

För Verahill AB,

Petra Segerdahl, VD

I framtagandet av remissyttrandet har seniora juristerna Annika Wieselgren, Helena Kumblad samt juristerna Alexandra Karjel, Cornelia Löman och Moa Källsholm deltagit.

Kontaktinformation

Verahill AB

Organisationsnummer 559019-7595

Sicklastråket 3

131 54 Nacka

Frågor kan ställas till helena.kumblad@verahill.se eller telefonnummer 0705721987